

Heinrich Rahn

Henricus Rahne, I. U. D. Profess. & Decanus, ... Facultas Iuridica Universitatis Rostochiensis, Ad Disputationem Inauguralem Joachimi Stephani, Gustroviensis, Magnificum Dn. Rectorem, omnes, ac singulos Cives Academicos, eruditos, ac literatos amanter invitat

Rostochii: Kilius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766618382>

Druck Freier Zugang

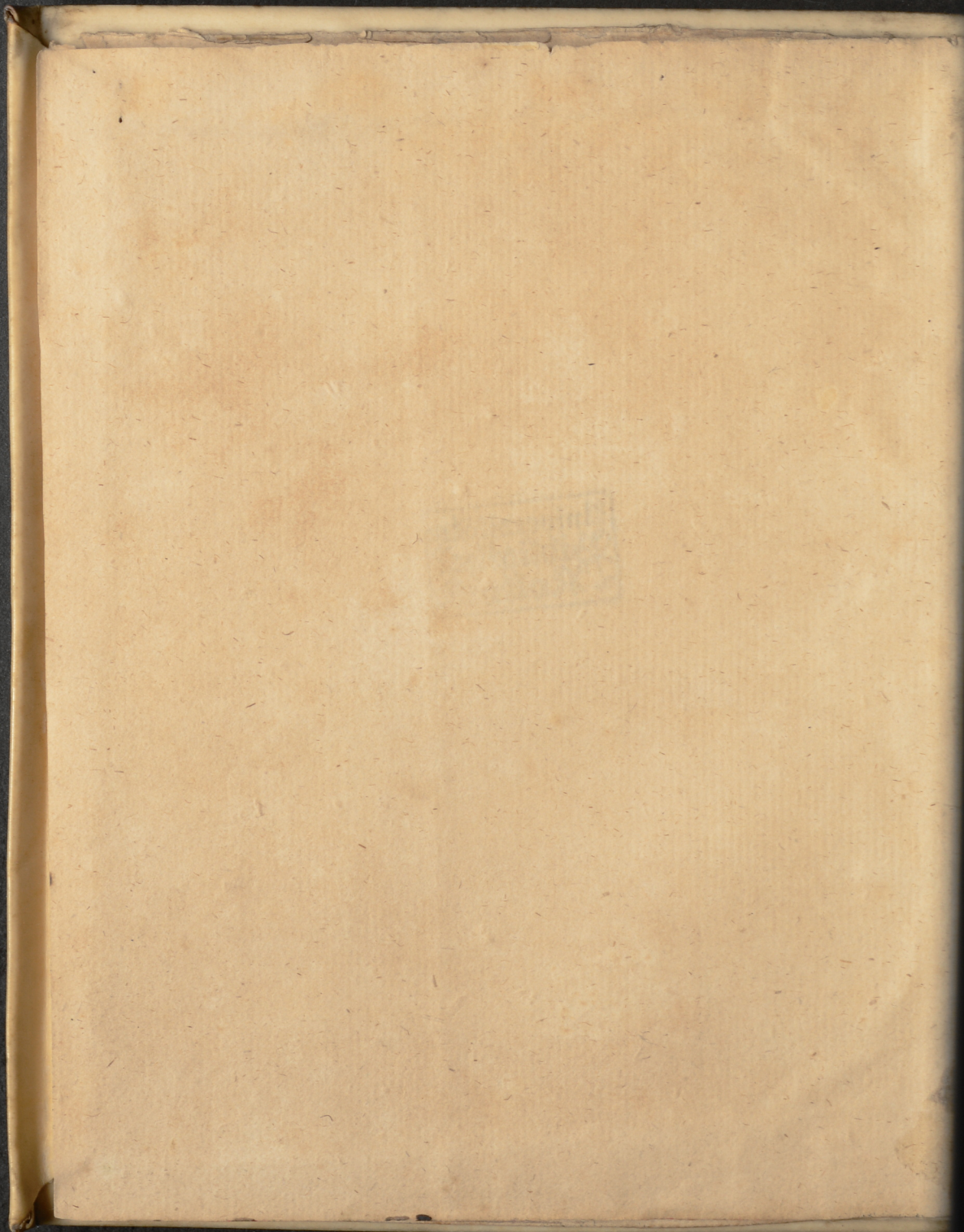

Ja - 1143 1-58.

216.7

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

42.18

HENRICUS RAHNE,

J. U. D. Profess.

& DECANUS,

nec non tota Facultas Juridica

Universitatis Rostochiensis,

AD

DISPUTATIONEM INAUGURALEM

JOACHIMI STEPHANI,

Gustroviensis,

Magnificum Dn. RECTOREM,

omnes, ac singulos Cives Academicos,

eruditos, ac literatos amanter

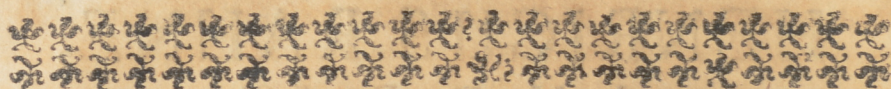
invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LII.

Ad calcem superioris invitato-
rii programmati, Lector benevole,
quod Disputationi inaugurali fuit præ-
fixum, strictim attigimus, quomodo
Patronos causarum malè olentes faciat convicium.
Jam aliquantò pluribûs illud prosequi apud animum
constituimus. Præterquam enim quòd hoc vitium in
se detestabile sit, maximè dedecet in foro versantes,
& causas agentes. Contrarium quippe est causæ, cui
adversarius contumeliis irritatus, fortioribûs, si pot-
est, contradicit argumentis. At multò turpius est
causidico, nocuisse videri causæ, quàm non profuisse.
Contrarium quoq; dicenti, qui maledicendi licentiâ
sese subicit malè audiendi patientiæ. Cui namq; pla-
cet, quæ vult, dicere, ea, quæ non vult, audiet. Con-
trarium deniq; Litigatori, qui invidiæ, aut odio expo-
nitur. Illud verò est improbi, ait Cic. & perfidiosi, di-
cere, vel scribere, quod alienum esset, & noceret ei,
pro quo quisq; diceret, aut scriberet. In primis au-
tem ejusmodi laceffendi libidine, & conviciandi tur-
pitudine destruuntur Gravitas, Humanitas, & Mode-
stia, quæ uti optimè conveniunt Advocatis, ita illis
tanquam parariis comparantur Benevolentia, Fides,
atq; Autoritas, virtutes plurimùm pollentes. Neq;
porrò contemptui tantùm objicit hujus criminis le-
vitas, sed etiam omnium bonorum mentes commo-
vet,

29
vet, & alienat improbitas: cum maledicus à malef-
co non distet, nisi occasione. Turpis voluntas, & in-
humana sævities nulli vel audientium, vel legentium
si probus sit, grata. Indulgent quidem hanc licen-
tiam cupiditati litigatores, qui interdum ultionem
malunt, quàm defensionem; sed id animi pravitatem
auget, nec impudentiam extenuat. Hoc namq; quis
hominum, liberi modò sanguinis, sustineat, petulans
esse ad alterius arbitrium. In memoriam sibi revocet
istiusmodi Defensor, injuriarū teneri tam qui manda-
vit, quàm qui mandatū, contumeliam continens, im-
plevit. Quòd si verò te forsan adversarius laceffiverit,
& famam tuā theonino dente roserit, tum non utere
talionis lege, neq; respondendo proba, te æqvè esse
malū, sed vel defende te juris remediis, vel imitare An-
toniū Oratorem, qui, apud Cic. ait, in perferendis in-
juriis nimis patiens. *Et lenis existimor. Ex quo etiam illud
assequor, ut si quis mihi maledicat, petulans, aut planè insa-
nus esse videatur.* Nam cedendo provocanti non tan-
tū lenitatis, & modestiæ laudem reportabis, sed ad-
versarium quoq; odiosum reddes. Acutè hoc Fabius
explicat, quando ait: *Hinc major ad concitandum odium
nasci affectus solet, cum hoc ipso, quo nos adversariis sub-
mittimus, intelligitur tacita impotentia exprobratio. Namq;
eos graves, & intolerabiles id ipsum demonstrat, quod cedi-
mus: Ignorant cupidi, aut affectatores libertatis, plus
invidiam, quam convicium posse: invidia enim adversa-
rios, convicium nos invidiosos facit.* Hæc, & ejus generis alia

si nostrâ ætate observarentur, melius quidam Advoca-
cati, & compendiosius causas agerent, & clientibus
rectius consulere; & judicē multis molestiis suble-
varent; neq; curiæ, prætoris, tribunalia tantâ charta-
rum, & inaniarū molē sibi obtrudi animadverterent,
neq; judicia tot obrectationum volumina, in oppro-
brium seculi, posteritati, si quæ secutura est, asservare
cogerentur. Verūm quis inveterato huic malo manū,
& remedium adhibere vel audet, vel potest. Repe-
riuntur potius, qui, quod dici solet, oleum camino
addunt, frigidamvè suffundunt: ut eò magis ordo ju-
diciarius corrumpatur, Cui interdum & hoc vehe-
menter nocet, quòd juvenes scholis regiis egressi, &
titulis ornati, eruditione quidem non ineleganti, ac
immaturis profectibûs, & nondum ad res gerendas
compositis in forum prorumpunt, causasq; procur-
rant; neq; jam ultrà solliciti de scientiæ incrementis;
sed tantūm de ejus fructu, continuare agendi operam
& ex aliena stultitia quæstum colligere malunt, quàm
præcepta cum experimentis conferendo studia per-
ficere: quasi satius sit celeriter & multum agere, quàm
bene, & accuratè. Quorum posterius demum addi-
scimus longo usu, & diligentia: priori id consequi-
mur, ut negligenter agamus & perperam. *Nam inde,*
ut iterum Fabius, Contemptus operis innascitur, & fun-
damenta jaciuntur impudentia, & (quod est ubiq; perni-
ciosissimum) prævenit vires fiducia. Sed hanc rem, tan-
quam litigiosam, ne quis arma contra nos moveat,
apud

49
apud sequestrem deponemus, donec ab æquo quodam arbitro decidatur. Jam nos conferamus ad Dominum Candidatum, JOACHIMUM STEPHANI, GUSTROVIENSEM, qui ad obtinendum in Jure tam Canonico, quàm Civili Doctoris gradum ac titulum de SEQUESTRE disputaturus est.

Postquam enim ab initio anni XLV. in regiis vixit scholis, operamq; dedit artibus liberalibus, ac præprimis studio juris; ejusq; specimina cum Lipsiæ, tum Jenæ publicè edidit, censet, non in imis subsistendum, sed ad altiora sibi penetrandum esse, cum angusti, atque demissi sit animi, honorem, dignitatemq; laborum quasi mercedem, & virtutis præmium contemneret. Gloriam quærit cum quovis ingenuo, solidam, non adumbratam; ea est consentiens bonorum laus, & incorrupta vox bene judicantium de integritate; quæ quia rectè factorum plerunq; comes est, ait Rom. Orator, non est bonis viris repudianda. Illa autem, quæ se ejus imitatricem esse vult, temeraria, atq; inconsiderata, est plerunq; peccatorum, vitiorumq; laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis, formam ejus, pulchritudinemq; corrumpit. Neq; naturâ duntaxat, sed & majorum suorum claritate noster Candidatus ad ejusmodi honores ambiendos incitatur. Didicit quippe à Sapienibus, eximiam esse virtutem, magnæ existimationis viros imitari, & honestissimum, majorum vestigia seqvi, si modò recto itinere præcesserint. Cujus ordinis vel

A 3

plures

plures potest ille numerare. Habuit enim Avum paternum, Propatrumq; JOACHIMUM, & MATTHIAM STEPHANI, piè defunctos, Jctos, Professores, ornamenta, atq; columina olim Academiae Gryphiswaldensis, Consistorii, & Consilii Ducalis in Pomerania. Avus maternus ipsi fuit ERNESTUS COTHMANNUS p. m. Antecessor hujus Universitatis quondam, ac Roseti nostri flos, & lumen, nec non Aulae Gustavoviensis Cancellarius fidelis. Idemq; officium postea adeptus est, & in hunc usq; diem sustinet illius Frater consanguineus, & Abavunculus Candidati Dn. JOHANNES COTHMANNUS, Jctus gravis, & Illustrissimis Ducibus Meckelnburgicis à consiliis intimis, Cui longam vitam, & felicitatem ex animo precamur. Proavus quoq; maternus heic præteriri silentiò haut debet, videlicet FRIDERICUS HEIN Jctus, primùm Academiae hujus Antecessor, post Reipub. Rostochiensis Consul, de utraq; præclarè meritis. Tam excellentium virorum laudationibus nos hòc locò parciùs utimur, quòd & affinitate ipsis proximè conjuncti, & orbi nota gesta, ac scripta pro ipsis testimonium dicant, neq; unquam ex animo bonorum omnium memoria illorum discedere poterit: imò propter eos, qui ex ipsis nati, eorum nepotes, & abnepotes, omnesq; posteros discedere non debeat. Nam & ipsi adhuc hodie, ut olim præclarus ille senex Scipionem ex elucente circulo inter flammam candore splendidissimo, suos allo-

quun-

49

quuntur: *Si, cui avus hic tuus, ut ego, qui te genui, Justitiam cole,*
& pietatem, quia ea vita via est in caelum, beatumq; illud animo-
rum concilium, atq; caelum. Cæterum hæc dum commentamur,
non possumus quoq; non nominare Parentem L A U-
RENTIUM STEPHANI, J. U. D. Ducum ac Prin-
cipum nostrorum Consiliarium, Vice-Præsidem in Judi-
cio Provinciali, Assessorem Consistorii, Professore in hac
Academia, & Facultatis Juridicæ Seniore, collegam no-
strum colendum, eiq; optare, ut hujus sui filii *Joachimi* lau-
dabiles, & honesti conatus ipsi sint gaudio, decori, & in æta-
te ingravescente solatio. Etenim honor, quem filius (liceat
usurpare Nazianzeni verba.)

— — *poscit, Genitor clarissime, patris.*

Est magis, quam nati, rediens à prole parenti.

Gloria namq; patri natorum est fama, decusq;

Ut rursus nati est gloria fama parentum;

Gratia communis

Et liberi, licet existant, non tamen existimandi sunt membra
parentum, à quibus degenerant, cum morum degenerantium
pravitate pereant beneficia naturæ: sic contra probus filius
parentem bonum lætitiâ perfundit. Tacemus, quod in terris
beatus sit, qui beatus est liberis; & quod magnum robur ex-
ret senescenti patri progenies frugi. Verum nolumus hisce,
inhærere diutius, neq; pluribus prædicare Dn. Candidati fam-
iliam. Quia & instituti ratio id prohibet, & ipse averfatur.
Atq; rectè quidem. Nam *qui genus jactat suum aliena laudat.*

Et genus & proavos, & qua non fecimus ipsi,

Vix ea nostrâ puro. Nec non

— — *cui vitâ labât, perit omnis in illo*

Gentis honos.

Proinde, ne his, & id genus aliis dictariis notari, aut redargui
queat Dn. Candidatus, suis ipsius factis, virtutibusq; laudem
sibi comparare, & famam acquirere satagit. Eumq; in finem ad
diem

diem VIII. instantis Julii prodibit in publicum; in arenam Academicam descendet, & disputationem, quam de SEQUESTRATIONE conscripsit; pro virili defendet; Sequestris nomen variū est, & habet tam in Jure, quā extra illud suas significationes. Hinc quemadmodum *seminibus*, sic etiam *corporibus nostris sequestrarium terra est*, ait Tertull, *illic deponendis, & repetendis*. Et Idem alibi: *corpora sepulchra mausoleis & monumentis sequestrantur, processura inde, cum jusserit Dominus*. Non autem operæ pretium arbitramur, hic loci multa de Sequestratione congerere, atq; ita actum agere, cum quæ ad eam pertinent, vel jam in disputatione sint declarata, vel in ventilatione ejus clariù explicabuntur. Veni igitur Magnifice Dn. Rector, venite in rem præsentem Dni. Professores, Doctores, Licentiati, Ecclesiæ Ministri, artium liberalium Magistri, Studiosi, Fautores, & literarū Amatores; conflictum hunc Academicum vestrā præsentia ornatè, operamq; seu vaciis auribus, seu linguis faventibus benignè commodate, cum nobis, tum nostro Collegæ, & amico, ejusq; præsertim filio pro summa Juris dignitate pugnanti. Cogitate religiosam esse curam, quæ amicorum liberis exhibetur. Dumq; de Sequestre disputatis, vel disputare auditis, memores estote optimi illius sequestris, cujus dictus antè Auctor duobus in locis meminit. *Christus Jesus*, ait in uno, *sequester DEI, atq; hominum appellatus, ex utriusq; partis deposito commisso sibi, carnis quoq; depositum serpat in semetipso, arrabonem summa totius*. In altero verò ita inquit: *Satis idoneus patientia sequester est Deus. Si injuriam deposueris penes eum, ultor est; si damnum, restitutor; si dolorem, medicus; si mortem, resuscitator est*. Resuscitet ille nos ex somno peccatorum, ut vigilantes ipsius adventum expectemus. P. P.

RostochI, atq; sigillò nostrò confirmatum die XXVII.

Junij Anno salutis M. DC. LII.

quando quis obscuro loco natus, fraudu-
 tatione, nobili alicui familiae se infere-
 sub titulo cognationis ab aliis, vel ejus-
 familiae, nobilibus pecuniam, vel aliud
 dicet, vel alio modo eosdem fallat.
 1615. vagabundus quidam homo co-
 uelem Phocam, Palatinum Constanti-
 cupans, & ex familia illustri Graecorum
 jactans, adjumeto intercessionu, quas
 te impetraverat, in plurimorum prin-
 s, & civitatibus ingentem pecuniae
 & emendicavit; cui postea, ob delicti
 poenam dictaverunt Scabini Lipsien-
 no 1629. Mens. Martio foeminae cui-
 , ex nobili familia se natam & bonis
 mutato nomine a Nobilibus pecuni-
 , poenam temporalis relegationis in-
 runt. *Carpzov. prax. criminal. part. 2.*
 am sequenti *num. 41.* adducit exem-
 assumpto nomine Advocati cujus-
 ejus publice jactaverat, quem postea
 iudiae Senatus virgis coedi, & exilio
 tinent & huc exempla relata a *Valer*

XVI.

us est, quando quis, personam suam pla-
 nem suam mutat, & se pro alio suppo-
 ma apud Historicos aliosq; scripto-
 inter quae notissimum est illud Plau-
 ptam forma Amphitruonis, adversus
 nocte quadam, velut e bello rever-
 concubuit. Plura vide apud *Johannem*

B 3

Cor. 4

